

Írta: **Richard J. Maynes elder**
a Hetvenektől

Egy Krisztus-központú otthon megalapítása

Hiszünk a család örökkévaló természetében. Ennek a tudásnak és hitnek kell inspirálnia bennünket arra, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk egy Krisztus-központú család megalapításáért.

Az Uruguayban és Paraguayban töltött missziós szolgálatom korai szakaszában rájöttem, hogy azoknak, akik többet szerettek volna megtudni Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházáról, a családdal kapcsolatos tanunk keltette fel leginkább az érdeklődését. Sőt, az igazságot kereső érdeklődők Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítása óta vonzódnak ahhoz a tanhoz, hogy a családok örökké együtt lehetnek.

Az örökkévaló családok tantétele létfontosságú részét képezi Mennyei Atyánk boldogságtervének, amelyet gyermekeinek készített. A terv alapvető részét az a tudás képezi, hogy van egy *mennyei* és egy *földi* családjunk is. Pál apostol arra tanít bennünket, hogy Mennyei Atyánk a lelkünk atya:

„Hogy keressék az Urat, ...és megtalálják[ák]...”

Mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk... Mert az ő nemzetsége is vagyunk.”¹

Egy szerető Mennyei Atya leszár-mazottjának lenni olyan alapvető tan-tétel Jézus Krisztus evangéliumában,

hogy még egy gyermek is képes hirdetni annak igazságát egy elemis énekkel. Emlékeztek az „Úr gyermeke vagyok” című himnusra? Emlékeztek a szavaira?

*Úr gyermeke vagyok,
Ő küldött engemet,
Ő adott földi hajlékot
És kedves szülőket.*

*Taníts, vezess, állj mellettem,
Mutasd az utat!
Hogy azon haladjak, s majd
A mennybe juthassak.²*

Annak felismerése, hogy egy *mennyei* családdal is rendelkezünk, segít megértenünk a *földi* családjunk örökkévaló természetét is. A Tan és a szövetségek könyve arra tanít bennünket, hogy a család alapvető fontosságú a menny rendjében: „És ugyanazok a kapcsolatok, amelyek itt vannak közöttünk, ott is létezni fognak közöttünk, csak örök dicsőséggel párosulnak majd...”³

A család örökkévaló természetének megértése létfontosságú ahhoz, hogy megértsük Mennyei Atyánknak az Ő gyermekei számára alkotott tervét.

Sátán azonban mindent meg akar tenni, ami hatalmában áll, hogy elpusztítsa Mennyei Atyánk tervét. Isten tervének megdöntésére tett erőfeszítései során példátlan támadást indított a család intézménye ellen. A támadásai során használt néhány erősebb fegyvere az önzés, a kapzsiság és a pornográfia.

Örökkévaló boldogságunk *nem* szerepel Sátán céljai között. Tisztában van vele, hogy a legjobban úgy tudja a férfiakat és a nőket olyan nyomorulttá tenni, mint ő maga, ha megfosztja őket az *örökkévaló* lehetőségeket tartogató családi kapcsolatoktól. Sátán, mivel tudja, hogy az ebben az életben és az örökkévalóságban szerzett igazi boldogság a családban található, minden tőle telhetőt megtesz annak elpusztítására.

Az ősi Alma próféta Isten, gyermekeinek szánt tervét a boldogság nagyszerű tervének⁴ nevezi. Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatunk, a következő sugalmazott tanácsot adták a boldogsággal és a családi élettel kapcsolatban: „A családot Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják házassági fogadalmukat. Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül.”⁵

Ez a boldogság, melyről Alma, és a közelmúltban az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma is szólt, kétségtelenül egy család otthonában található meg. Bőségesen kiárad ránk, ha minden tőlünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy

egy Krisztus-központú otthon alakítsunk ki.

Maynes nőtestvérrel házasságunk korai szakaszában megtanultunk néhány igen fontos tantételt, miközben elkezdtük kialakítani saját Krisztus-központú otthonunkat. Azzal kezdtük, hogy követtük az egyházi vezetők tanácsát. Összetereltük a gyermekeinket, és hetente családi estet, valamint naponta közös imát és szentírás-tanulmányozást tartottunk. Nem volt mindig könnyű, kényelmes vagy sikeres, idővel azonban ezek az egyszerű összefüggések becses családi hagyományokká váltak.

Megtanultuk, hogy a gyermekeink a hét vége felé már valószínűleg nem fognak mindenre emlékezni a családi est történéseiből, arra viszont emlékezni fognak, hogy *megtartottuk azt*. Rájöttünk, hogy napközben az iskolában valószínűleg nem fognak pontosan emlékezni a szentírásokban tanultakra vagy az imákban elhangzottakra, arra viszont igen, hogy *olvastuk* a szentírásokat és együtt *imádkoztunk*. Testvérek, hatalmas erő és védelem rejlik számunkra és a

fiataljaink számára abban, ha celesztális hagyományokat teremtünk az otthonunkban.

Amikor Jézus Krisztus evangéliumának tanítéleit tanuljuk, tanítjuk és gyakoroljuk az otthonainkban, az segít egy olyan környezetet teremteni, ahol a Lélek is jelen lehet. Azáltal, hogy kialakítjuk ezeket a celesztális szokásokat az otthonunkban, képesek leszünk úrrá lenni a világ hamis hagyományain, és megtanuljuk mások szükségleteit és érdekeit az első helyre tenni.

A Krisztus-központú otthon kialakítása a szülőknek és a gyermekeknek egyaránt felelőssége. A szülők kötelessége az, hogy gyermekeiket szeretetben és igazlelkűségben tanítsák. A szülők az Úr előtt felelősségre lesznek vonva, hogy miként teljesítik szent kötelességeiket. A szülők a gyermekeiket *szavakkal és példa által* tanítják. C. C. Millernek „A visszhang” című alábbi verse jól szemlélteti a szülők fontosságát és gyermekeikre gyakorolt hatását:

*Egy birka volt, s nem bárány,
Mi elkóborolt, a példázatban, mely
Jézusé volt.*

Egy felnőt birka, mi elbitangolt
A nyáj közül, melyben még
kilencvenkilenc volt.
Hogy miért keressük a birkát
Igaz imával és reménnyel?
Mert veszélyt rejt, ha a birka rossz
útra tér:
A bárány követi őt és maga is letér.
A bárányok követik a birkát,
Amikor az útvjáról letér.
Amikor a birka hibázik, nem telik
el sok idő,
A bárányok követik, és pont olyanok
lesznek, mint ő.
Így buzgón kérjük a birkát,
A bárányok kedvéért ma,
Mert ha a birka elvész,
Mily drága az ár!
A bárányok fizetik azt meg, bárhog
is fáj.⁶

A gyermekeiket tévútra vezető szülőkre váró következményeket az Úr a következőképpen ismertette a Tan és a szövetségekben: „Továbbá, amennyiben [a] Sionban... lévő szülőknek gyermekei vannak, és *nem* tanítják meg nekik a bűnbánat, és a Krisztusba, az élő Isten Fiába vetett hit, valamint a keresztkelés és a Szentlélek kézrátétel általi ajándékának tanát..., a bűn szálljon a szülők fejére.”⁷

Nem lehet eléggé kihangsúlyozni, hogy a szülők milyen fontos szerepet töltenek be abban, hogy gyermekeiknek szavak és példa által is celesztialis szokásokat tanítsanak. A gyermekek szintén fontos szerepet játszanak egy Krisztus-központú otthon kialakításában. Hadd osszak meg veletek egy rövid beszédet, melyet nyolcéves unokám, Will mondott el, s amely jól szemlélteti ezt az alapvető:

„Szeretek lovagolni és lasszózni apukámmal. A kötél több különféle fonalszálból van összefonva, hogy ezáltal erős legyen. Ha a kötél csak egy szálból állna, akkor nem tudná

elvégezni a feladatát. Mivel azonban több szálból fonták össze, sok mindenre tudjuk használni, és nagyon erős.

A családok is olyanok, mint a kötél. Amikor csak egy valaki dolgozik keményen és cselekszik helyesen, a család nem lesz annyira erős, mint amikor mindenki tesz valamilyen erőfeszítést, hogy segítsen a másoknak.

Tudom, hogy amikor helyesen cselekszem, a családomat segítem. Amikor Isabelle húgommal kedvesen viselkedek, akkor mindketten jól érezzük magunkat, ami pedig apát és anyát is boldoggá teszi. Ha az anyukámnak valami dolga akad, akkor azzal tudok neki segíteni, hogy játszok a kisöcsémrel, Joey-val. Azzal is tudok segíteni a családomnak, hogy a szobámat kitakarítom, és jó kedvvel segítek, amikor csak tudok. Mivel én vagyok a legidősebb gyermek a családukban, tudom, hogy fontos jó példának lennem. Minden

Németország, Dortmund

tőlem telhetőt megpróbálok megtenni, hogy a jót válasszam és betartsam a parancsolatokat.

Tudom, hogy a gyerekek segíthetnek abban, hogy a családjuk olyan erős legyen, mint egy kötél. Amikor mindenki megtesz minden tőle telhetőt és együttműködik a többiekkel, a családok boldogok és erősek lesznek.”

Krisztus-központú otthon akkor alakul ki, amikor a szülők szeretetben és igazlelkűen elnökölnék a család felett, amikor Jézus Krisztus evangéliumát *szavakkal és példa által* is tanítják gyermekeiknek, és amikor a gyermekek azáltal fejezik ki szeretetüket és támogatásukat szüleiknek, hogy megtanulják és gyakorolják a szülők által tanított alapelveket.

Fivérek és nőtestvérek, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának tagjaiként hiszünk a család örökkévaló természetében. Ennek a tudásnak és hitnek kell inspirálnia bennünket arra, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk egy Krisztus-központú család megalapításáért. Bizonyágomat teszem nektek arról, hogy amikor erre törekszünk, akkor sokkal nagyobb mértékben fogjuk gyakorolni a Szabadítónk, Jézus Krisztus élete és engesztelése által példázott szeretetet és szolgálatot, melynek eredményeként otthonunk valóban egy darabka mennyország lehet itt, a földön. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Cselekedetek 17:27–28.
2. Úr gyermeke vagyok. *Egyházi énekek*, 96.
3. Tan és a szövetségek 130:2; lásd még Robert D. Hales, “The Eternal Family,” *Ensign*, Nov. 1996, 64.
4. Alma 42:8
5. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
6. C. C. Miller “The Echo,” in *Best-Loved Poems of the LDS People*, ed. Jack M. Lyon and others (1996), 312–13.
7. Tan és a szövetségek 68:25; kiemelés hozzáadvá.